

Font del Ràdium

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Duran i Reynals, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: A la serra de Ponent

Coordenades:

Latitud: 41.60198
Longitud: 2.26752
UTM Est (X): 438961
UTM Nord (Y): 4605845

Classificació

Número de fitxa: 08096-321
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La rehabilitació de l'espai, així com els seus voltants ha estat tasca del taller d'ocupació "La Font" (ROMERO, 2000).
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Granollers, Plaça de la Porxada, 6, 08400-GRANOLLERS
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00

Descripció

Espai natural que compren una font, (la del Ràdium), un torrent (que porta el mateix nom), i dos interessants comunitats vegetals que es desenvolupen als voltants: comunitat de ribera i bosc mixt. La primera s'estén seguint el curs del torrent de la font, al llarg d'uns mil metres, fins al punt on el torrent queda soterrat per superar el polígon i després desembocar al riu Tenes. Aquest bosquet de ribera és una omeda amb esbarzers on abunden espècies introduïdes per l'home com l'acàcia falsa i el pollancre. Entre els oms, sobresurt una petita

albareda, de gran valor ecològic, formada per una trentena de peus d'àlbers d'alçàries superiors als vint-i-cinc metres. Malgrat que la ribera ha estat fortament alterada, encara resten al sotabosc espècies tan característiques com el sanguinyol i l'arç blanc. D'altra banda, l'altre gran comunitat que viu en aquest indret és un bosc mixt que està situat a pocs metres del curs del torrent. Dins d'aquesta comunitat vegetal no trobem cap espècie dominant, sinó que són diversos els arbres que recobreixen el bosc: l'alzina, el roure martinenc, el pi blanc i el pi pinyer. Sota els arbres i, sobretot, als indrets més assolellats, creixen abundants plantes aromàtiques com el romaní, la farigola i el fonoll (ROMERO, 2001). També s'hi troba, una mica més amunt, el MATOLLAR DEL MIQUELIC. En el marge dret del torrent de la Font del Radium s'ubica aquesta formació arbustiva on trobem gran quantitat de roldor entre d'altres arbustos. A més dels boscos, alguns espais naturals on predominen els arbusts, gaudeixen d'un gran valor ecològic i paisatgístic. Aquest és un exemple de gran interès dins el conjunt del medi ambient de Granollers, i que paisatgísticament, i al costat de les zones de cultiu, ve caracteritzant els horitzons naturals del terme (ROMERO, 2000).

Observacions:

El torrent conté el bosc de ribera millor conservat a tot el terme municipal, malgrat la pressió brutal a la qual està sotmesa la riera degut a la proximitat del polígon i de l'antic abocador de runes. A més, s'hi troba el MIRADOR DE L'OLIVERA Indret panoràmic on subsisteix una olivera aïllada. Es troba a 300 metres a l'est de la Font del Radium i a una altitud de 219 metres, essent el segon cim més alt de la serra de Ponent, on es localitza (ROMERO, 2000).

Història

D'antic, la gent de Granollers tenia llocs comuns de relació social, mentres que els homes anaven primer al cafè, les mestresses de casa utilitzaven el safareig i la font, i la quitxalla tenia el carrer i la riera, tots s'ajuntaven a les festes populars dels Sants de Barri, o a les fontades a les fonts Verda, del Cargol, de Can Carrancà o la del Ràdium, els aplecs i les festes majors i les festes gremials, com Sant Antoni. Resulta tradicional la creença de que l'aigua que rajava d'aquesta font tenia propietats especials, possiblement radioactives, d'això el seu nom. El seu gust era singular i característic. Davant les qualitats organolèptiques que se li atribuïen, a la segona dècada del segle XX es va difondre la idea d'una possible presència de radi en les aigües, com ho demostren escrits i anuncis de l'època que exaltaven les propietats radioactives de l'aigua. D'aquesta característica poc usual va derivar el nom de la font, Ràdium. El cabal de l'aiguaneix era d'uns quatre mil litres diaris. En la composició de l'aigua, a més del radi, hi destacaven elements com el liti i el magnesi. Tots tres elements eren presents en concentracions molt baixes. Actualment, la font ja no raja i no ha estat possible confrontar aquestes dades amb una anàlisi recent de les seves aigües. La seva aigua va ser comercialitzada als anys del seu esplendor amb el nom d'Aigua de Palou, ja que estava situada a l'antic terme municipal de Palou, que posteriorment es va annexionar a Granollers. L'explotació es va realitzar amb la intenció d'aprofitar les possibles, encara que discutides, propietats medicinals de l'aigua. El juny de 1923, fou premiada amb el Diploma de gran premi, Medalla i Creu, en l'Exposició Internacional d'Alimentació, Higiene i Agricultura que tingué lloc a Barcelona. La font era un lloc de trobada pels ciutadans de Granollers on es feien tot tipus de celebracions i sovint s'hi organitzaven fontades que commemoraven festes com el dia de Pasqua o simplement servien com a excusa per anar-hi a ballar sardanes. A partir del pla de sanejament realitzat pel taller

d'ocupació "la Font", aquest espai ha millorat considerablement.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986) "Del Decret de Nova Planta al 1850", Estudis de Granollers i del Vallés Oriental, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 59-64 Granollers: Servei Municipal de Cultura. ROMERO, F. Xavier et al. (2000) Turisme naturalista. Granollers: Taller d'Ocupació "la Font". Document mecanografiat. ROMERO, F. Xavier (2001) "La recuperació de la font del Ràdium (Granollers)", Lauro, Núm. 20, pp. 37-46, Granollers, Museu de Granollers.

